

日本遺産
JAPAN HERITAGE

"ซาโตนุมะ" ในเมืองทาเทบายาชิ จังหวัดกุมมะ

ซาโตนุมะ - วัฒนธรรมในแถบบึงของทาเทบายาชิที่ถูกขัดเกลาโดยบึงแห่ง "การอธิษฐาน" "ความอุดมสมบูรณ์" และ "การป้องกัน"

ในทาเทบายาชิซึ่งมองเห็นภูเขาของแถบคันโตนั้น คุณจะพบกับบึงมากมาย บึงในทาเทบายาชิตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้าน และเฉกเช่นเดียวกับ "ซาโตยามะ (ภูเขาที่ตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้าน)" ซึ่งเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของผู้คนอย่างลึกซึ้ง บึงในทาเทบายาชิก็คือ "ซาโตนุมะ (บึงที่ตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้าน)" อันเป็นแหล่งกำเนิดวัฒนธรรม ซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่ได้รับการดูแลรักษาเป็นอย่างดี ผ่านการใช้พื้นที่รอบๆ บึงให้เกิดประโยชน์สูงสุดของผู้คนในละแวกนั้น แต่ละซาโตนุมะในทาเทบายาชิมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป หากดูประวัติจะพบว่า บึงโมรินจิ-นุมะนั้น เรียกได้ว่าเป็น **"บึงแห่งการอธิษฐาน"** เพราะคุณจะได้พบทั้งวิวทิวทัศน์แบบดั้งเดิมของซาโตนุมะและความศรัทธาในศาสนาที่หลอมรวมกันอยู่ ส่วนบึงทาการะ-นุมะ ก็เรียกได้ว่าเป็น **"บึงแห่งความอุดมสมบูรณ์"** เนื่องจากให้ผลผลิตที่จำเป็นการดำเนินชีวิตของผู้คน ไปจนถึง บึงโจ-นุมะ ที่เรียกได้ว่าเป็น **"บึงแห่งการป้องกัน"** เพราะช่วยป้องกันปราสาททาเทบายาชิและแหล่งกุหลาบพันปีอันขึ้นชื่อเอาไว้ หากคุณเที่ยวไปตามซาโตนุมะในทาเทบายาชิ คุณจะได้เปิดประสบการณ์สัมผัสกับวัฒนธรรมในแถบบึงของทาเทบายาชิที่ถูกขัดเกลาโดยบึงแต่ละแห่ง

(การอธิษฐาน) บึงโมรินจิ-นุมะ และ ที่ราบน้ำขังระดับต่ำ

(ความอุดมสมบูรณ์) ภูเขาไฟฟูจิที่สามารถมองเห็นได้ เหนือภูเขาทาการะ

(การป้องกัน) บึงโจ-นุมะ และ "สิสิจิกะโอกะ" จุดชมดอกกุหลาบพันปี

"ซาโตนุมะ (บึงที่ตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้าน)"

ในยุคโบราณมันโย บึงถูกอธิบายในบทกวีสมัยนั้นไว้ว่า คือ "หนองน้ำที่ซ่อนตัวอยู่" เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่คนไม่กล้าเข้าใกล้ ถูกล้อมรอบไปด้วยพันธุ์ไม้ริมน้ำ และมีความเงียบสงบ แต่แล้ววันหนึ่งเมื่อผู้คนเริ่มเข้าไปและอยู่รวมกันที่บึง บึงจึงเริ่มเชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตของผู้คน การทำมาหากิน และวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกับบึงก็ได้ถือกำเนิดขึ้น ทำให้บึงกลายเป็น "ซาโตนุมะ (บึงที่ตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้าน)" ซาโตนุมะถือเป็นทรัพย์สินล้ำค่าของญี่ปุ่น ที่บึงบอกถึงวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของผู้คน ซึ่งมีความเป็นอยู่อย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ ปัจจุบันบึงกำลังหายไปจากที่ต่างๆ เนื่องจากการพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมสมัยใหม่และการพัฒนาพื้นที่นาใหม่ๆ แต่ที่ทาเทบายาชิ คุณจะได้เห็นซาโตนุมะซึ่งหาได้ยากและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ถูกขัดเกลาขึ้นตามกาลเวลา

บึงแห่ง (การอธิษฐาน)

๑ บึงโมรินจิ-นุมะ

บึงโมรินจิ-นุมะ ที่ยังคงมีวิวกวทัศน์แบบดั้งเดิมของซาโตนุมะหลงเหลืออยู่

- ❖ ในอดีตมีพื้นที่ชุ่มน้ำและที่ราบน้ำขังกระจายอยู่ตามริมแม่น้ำและบึง และมีป่าที่ราบต่ำอยู่โดยรอบ บึงและที่ราบน้ำขังเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำและแมลง เช่น ปลาแคร์ป ปลาทอง แมลงปอ ฯลฯ พืช น้ำ เช่น กระเจี๊ยบ สาหร่าย ฯลฯ ไปจนถึง พืชที่ขึ้นในที่ราบน้ำขัง ส่วนป่าที่ราบต่ำรอบๆ บึงนั้น เป็นที่อยู่อาศัยของแควคูน งู นกป่า ฯลฯ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติรอบๆ แหล่งน้ำเช่นนี้ แทบจะไม่มีหลงเหลือให้เห็นตามที่ราบส่วนที่เป็นเมืองเนื่องมาจากการพัฒนาเมือง อย่างไรก็ตาม สำหรับบึงโมรินจิ-นุมะนั้น แม้ว่าจะในปัจจุบันบริเวณโดยรอบจะถูกเปลี่ยนให้เป็นที่อยู่อาศัย แต่ก็ยังคงมีวิวกวทัศน์แบบดั้งเดิมของซาโตนุมะหลงเหลืออยู่ มีพันธุ์ไม้หายาก ทั้งบัวญี่ปุ่น ไอร์ริสญี่ปุ่น ยูโฟเบีย (Euphorbia Adenochlora) ฯลฯ ขึ้นอยู่รอบๆ ทำให้ที่นี่เป็นหนึ่งในที่ราบน้ำขังระดับต่ำเพียงไม่กี่แห่งที่หายากในภูมิภาคคันโต
- ❖ วัดโบรณโมรินจิ ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อ 600 ปีก่อน คือเหตุผลว่าทำไมบึงโมรินจิ-นุมะยังคงมีวิวกวทัศน์แบบดั้งเดิมของซาโตนุมะหลงเหลืออยู่ ด้วยการถือกำเนิดของ "สถานอธิษฐาน" ตามริมบึง ซึ่งเป็นศูนย์รวมของการบูชาสำหรับนิกายโซโต ผู้คนจึงมีความรู้สึกเกรงขามต่อธรรมชาติมากยิ่งขึ้น ทำให้ความเจ็บสงบของ "บึงแห่งการอธิษฐาน" ได้รับการสืบทอดต่อกันมา จนในที่สุดผู้คนก็พากันเรียกบึงแห่งนี้ว่าบึงโมรินจิ-นุมะ นอกจากนี้ ที่วัดยังมีเรื่องเล่า "ขุนบุคุซากามะ" เกี่ยวกับตัวแบดเจอร์ (แรคคูน) โดยมีพระรูปหนึ่งเป็นร่างอวตารของตัวแบดเจอร์หรือแรคคูน และตัวแรคคูนนั้นได้กลายร่างเป็นหม้อต้มน้ำสำหรับชงชาในพิธีชงชา เป็นเรื่องตลกขบขันที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสัตว์ที่ยังคงถูกเล่าต่อๆ กันมาจนถึงปัจจุบันนี้
- ❖ วัดโมรินจิ มีตัวอาคารหลักและประตูวัดซึ่งเป็นหลังคามุงจาก เมื่อเปลี่ยนหลังคาจะใช้ต้นจาก (กก) ที่ขึ้นในบึง จึงเท่ากับว่าผู้คนได้ช่วยรักษาระบบนิเวศของบึง ด้วยการตัดต้นกกที่ขึ้นอยู่หนาแน่นเติมน้ำ หลังจากนั้นบึงโมรินจิ-นุมะ ในฐานะ "ซาโตนุมะ (บึงที่ตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้าน)" ก็ได้ถูกร่วมกับผู้คนตลอดมา เป็นการอยู่ร่วมกันระหว่างวัดซึ่งในปัจจุบันก็ยังมีผู้คนไปนมัสการที่อย่างไม่ขาดสาย และบึงซึ่งเป็นบ้านของสัตว์และพืชหายาก

๒ ประตูวัดโมรินจิ

๔ "ดงโคยากิ" (พิธีกรรมการเผา) ของไอร์ริคุโจ

บึงทาการะ-นุมะ ที่คำจันทาเทบยาชิ "เมืองแห่งข้าวสาลี"

- ❖ บึงทาการะ-นุมะและปาลานที่ทอดยาวไปตามบึง มีร่องรอยของการทำหลักในสมัยเก่าซึ่งเป็นที่มาของชื่อ "ทาการะ" และมีประวัติการปลูกป่า พร้อมทั้งการขุดคุ้ยน้ำชลประทานโดยคิฮาคุ โอบะ ผู้บุกเบิกเมื่อ 500 ปีก่อน โดยบึงทาการะ-นุมะนั้นถูกพัฒนาให้เป็นสถานที่สำหรับทำมาหากินที่คำจุน การดำเนินชีวิตของผู้คน
- ❖ ทุ่งนาที่ชุ่มไปด้วยน้ำจากบึงทำให้สามารถปลูกพืชได้ 2 ชนิดต่อปี ซึ่งก็คือข้าวและข้าวสาลี ในสมัยเอโดะทาเทบยาชิได้กลายเป็นแหล่งผลิตข้าวสาลี ซึ่งเห็นได้จากการส่งส่วยซึ่งเป็นแบ่งสาลีไปให้ตระกูลโชกุนในสมัยนั้น เมื่อเข้าสู่ยุคเมจิอุตสาหกรรมการผลิตแบ่งสาลีและการผลิตเครื่องปรุงรสสมัยใหม่จากข้าวสาลีเริ่มเฟื่องฟู และเมืองทาเทบยาชิ "เมืองแห่งข้าวสาลี" ก็ได้กลายมาเป็นแหล่งผลิตอาหารขึ้นชื่อที่ใช้ข้าวสาลีเป็นวัตถุดิบ ทั้งขนมไก่ที่ทำจากแบ่งสาลีหรือ "มูจิ-รากุกัน" เส้นอุด้ง ไปจนถึง ซอสถั่วเหลืองหรือ "โชยุ" ตั้งแต่นั้นมาผลผลิตอันอุดมสมบูรณ์จากน้ำและแผ่นดินของ "ซาโตนุมะ" ก็ทำให้บึงทาการะ-นุมะพัฒนาไปเป็น "บึงแห่งความอุดมสมบูรณ์" ที่ช่วยให้อุตสาหกรรมอาหารสมัยใหม่ของทาเทบยาชิรุ่งเรือง
- ❖ "บึงแห่งความอุดมสมบูรณ์" ยังคำจุนชีวิตผู้คนด้วยการเป็นแหล่งจับปลา และเป็นจุดกำเนิดวัฒนธรรมการทำอาหารที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ใช้ประโยชน์จากผลผลิตของบึงด้วย ตั้งแต่เทมปุระ ปลาตุ๋น การนึ่งปลาแคร์ปในน้ำเย็นที่ใส่น้ำแข็งเอาไว้ก่อนที่จะนำไปประกอบอาหาร ไปจนถึง ปลาทองตุ๋นในซอสรสหวาน เป็นต้น อีกทั้งอาหารรสชาติต่างๆ ที่ถูกคิดค้นขึ้นในช่วงเวลาอันยาวนาน ยังเป็นแหล่งโปรตีนที่มีคุณค่าสำหรับผู้คนในหมู่บ้าน และยังคงฝังรากในวิถีประจำวันมาในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น อาหารสำหรับต้อนรับแขกผู้มาเยือน หรือ อาหารที่รับประทานในพิธีการหรือโอกาสสำคัญต่างๆ

๑๒ อาหารประเภทปลาแม่น้ำ

๑๓ สุสานของคิฮาคุ โอบะ

บึงแห่ง (ความอุดมสมบูรณ์)

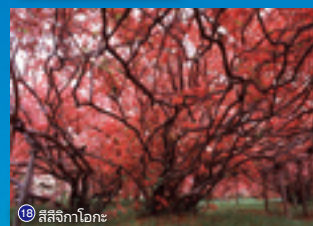
๕ บึงทาการะ-นุมะ

บึงโจ-นุมะ ที่ช่วยป้องกันปราสาททาเทบยาชิและสิสิจิกากิเอาไว้

- ❖เมื่อ 550 ปีก่อนปราสาททาเทบยาชิถูกสร้างขึ้นโดยมีบึงโจ-นุมะที่มีลักษณะแคบยาว ทอดตัวไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกประมาณ 5 กม. เป็นที่มั่นตามธรรมชาติในการป้องกันข้าศึก บึงโจ-นุมะทำหน้าที่เป็นคูรอบนอกปราสาท ล้อมรอบบริเวณสูงชันซึ่งปราสาททาเทบยาชิตั้งอยู่ จึงเป็นเสมือน "บึงแห่งการป้องกัน" สำหรับเหล่าขุนพลทั้งหลาย ปราสาทอันมั่นคงที่ได้รับการป้องกันโดยบึงนั้น ในยุคใหม่ได้กลายเป็นจุดสำคัญในการปกป้องเอโดะ โดยเป็นปราสาทของนายพล ยาสุมาสะ ซากาคิบาระ หนึ่งในสี่ตระกูล ซึ่งเป็นเสาหลักทางการทหารของตระกูลโดเมียวโทกูงาวะ อีกทั้งยังเป็นปราสาทของลีนายชิ โทกูงาวะ แม่ทัพหรือโชกุนคนที่ 5 ของรัฐบาลโชกุนโทกูงาวะ ด้วย ต่อมามีการขยายเมืองรอบๆ ปราสาทเพื่อเสริมสร้างการป้องกันให้แข็งแกร่งขึ้น และมีการดึงน้ำเข้ามาโดยการทำคูน้ำและทำฐานดินล้อมรอบ
- ❖"บึงแห่งการป้องกัน" ยังเป็นจุดกำเนิดของตำนาน 2 ตำนานด้วยกัน หนึ่งในนั้นคือตำนานเทพเจ้ามังกร เพื่อให้ผู้คนไม่กล้าเข้าใกล้ บึงโจ-นุมะถูกกล่าวขานว่าเป็นสถานที่ที่เทพเจ้ามังกร ซึ่งเป็นเจ้าแห่งบึงอาศัยอยู่ และในเมืองรอบๆ ปราสาทก็ยังมีบ่อน้ำที่บอกเล่าเกี่ยวกับตำนานนี้หลงเหลืออยู่ อีกตำนานหนึ่งคือตำนานกุหลาบพันปี โดยเมื่อประมาณ 400 ปีที่แล้ว เทพเจ้ามังกรได้ตกหลุมรักหญิงสาวนามว่า "โอสิจิ" เข้า จึงทำให้หญิงสาวกระโดดน้ำตายที่บึงโจ-นุมะ ชาวบ้านที่เศร้าโศกกับการตายของหญิงสาว จึงพากันปลูกกุหลาบพันปีให้บนเนินเขาซึ่งสามารถมองลงไปเห็นบึงได้ และเรียกสถานที่นั้นว่า "สิสิจิกากิ" เจ้าของปราสาททาเทบยาชิที่สืบทอดต่อๆ กันมา ก็ยังคงปลูกกุหลาบพันปีที่นี่ และได้สร้างสวนโดเมียวสำหรับเดินเล่นขึ้นอย่างงดงาม โดยกำหนดให้เนินเขาที่ต่อมาได้กลายมาเป็นเนินเขาที่มีดอกไม้กุหลาบพันปีบานสะพรั่งนั้นเป็นเนินเขาของประสาธ และให้บึงโจ-นุมะเป็นบึงของปราสาท สิสิจิกากิซึ่งได้รับการดูแลรักษาโดยเจ้าของปราสาท เรียกอีกชื่อว่า "ฮานายามะ (ภูเขาแห่งดอกไม้)" และเปิดให้ผู้คนในหมู่บ้านเข้าไปชมในช่วงฤดูดอกไม้บานด้วย
- ❖การพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมสมัยใหม่หลังการฟื้นฟูเมจิ ทำให้ "บึงแห่งการป้องกัน" เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก บึงโจ-นุมะซึ่งเดิมเป็นเขตห้ามจับปลาและไม่ให้ผู้คนเข้าใกล้ในสมัยเอโดะ ได้เปิดให้ชาวบ้านเข้าไปจับปลา ทำนา นั่งเรือข้ามฟาก ฯลฯ จึงถือเป็นก้าวแรกในประวัติศาสตร์สู่การเป็น "ซาโตนุมะ (บึงที่ตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้าน)"

15 ซากปราสาททาเทบยาชิ

16 สิสิจิกากิ

บึงแห่ง (การป้องกัน)

13 บึงโจ-นุมะ

วัฒนธรรมการต้อนรับขับสู้ของ "ซาโตนุมะ (บึงที่ตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้าน)"

วัฒนธรรมในแถบบึงของทาเทบยาชิที่ถูกขัดเกลาและนำไปสู่ "จิตวิญญาณแห่งการต้อนรับขับสู้"

- ❖การเปลี่ยนแปลงของ "บึงแห่งการป้องกัน" ที่ถูกขับเคลื่อนโดยการพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมสมัยใหม่ ยังทำให้ "สิสิจิกากิ" ซึ่งรวมบึงโจ-นุมะเข้าเป็นส่วนหนึ่งของภูมิทัศน์ เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเช่นกัน "สิสิจิกากิ" ซึ่งจนถึงตอนนั้นได้รับการดูแลรักษาโดยเจ้าของปราสาท ได้เกิดใหม่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ในฐานะสวนสาธารณะ "สิสิจิกากิ" โดยความพยายามของชาวเมืองและชาวบ้าน ส่วนต้นกุหลาบพันปีที่ปลูกเมื่อ 400 ปีก่อนก็ได้กลายเป็นกลุ่มต้นไม้เก่าแก่ที่ทรงคุณค่า และกลายมาเป็นจุดชมวิวยอดนิยม บึงซึ่งมีผู้คนมาเยือนมากมาย ได้เกิดวัฒนธรรมการต้อนรับนักท่องเที่ยวรวมตัวกันอยู่ โดย "จิตวิญญาณแห่งการต้อนรับขับสู้" ได้ถือกำเนิดขึ้น ณ ที่แห่งนี้
- ❖บริษัทต่างๆ เช่น บริษัทผลิตเบียร์สาเลิ บริษัทผลิตโซยุหรือซอสถั่วเหลือง บริษัทสิ่งทอ ฯลฯ ซึ่งเติบโตขึ้นในเมืองรอบๆ ปราสาท จากการพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมสมัยใหม่ ได้ใช้ "สิสิจิกากิ" เป็นสถานที่ต้อนรับแขกจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ การเปิดให้บริการรถไฟสายโทบุ และคู่มือท่องเที่ยวที่เขียนโดยนักเขียนยอดนิยม คาโตะ ทายามะ ผู้มีถิ่นกำเนิดที่ทาเทบยาชิ ยังเป็นสิ่งที่เชิญชวนให้ผู้คนมากมายมาเยือน "สิสิจิกากิ" ที่ตั้งอยู่ริมบึง รวมทั้งวัดโมรินจิด้วย นอกจากนี้ ไม่ว่าจะเป็นขนมโก๋ที่ทำจากแป้งสาเลิหรือ "มูจิ-ราคุกัน" หรือว่าเส้นอุด้ง ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ชื่อดังจาก "บึงแห่งความอุดมสมบูรณ์" ก็กลายเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ในฐานะของฝากที่หาซื้อได้ง่าย ส่วน "จิตวิญญาณแห่งการต้อนรับขับสู้" ที่ถูกขัดเกลาขึ้นมาจากเอกลักษณ์เฉพาะตัวของซาโตนุมะ ก็ได้ฝังรากลงไปด้วย
- ❖ถ้ายืนอยู่ที่ริมบึงในทาเทบยาชิ คุณสามารถมองเห็นภูเขาอาคางิ-ยามะและเทือกเขานิกโค-เร็นซึ่งและในระยะใกล้สามารถมองเห็นภูเขาสิคะซัง รวมทั้งภูเขาไฟฟูจิได้ "ซาโตนุมะ (บึงที่ตั้งอยู่ใกล้กับหมู่บ้าน)" ในเมืองทาเทบยาชิ เป็นแหล่งกำเนิดวัฒนธรรมที่หลากหลายด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตัวของบึงแต่ละแห่ง ตั้งแต่ "บึงแห่งการอธิษฐาน" "บึงแห่งความอุดมสมบูรณ์" ตลอดจน "บึงแห่งการป้องกัน" โดยหลังจากการพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมสมัยใหม่ในยุคเมจิ เอกลักษณ์เฉพาะตัวเหล่านี้ได้ถูกขัดเกลาให้กลายเป็น "จิตวิญญาณแห่งการต้อนรับขับสู้" ซึ่งเป็นวัฒนธรรมในแถบบึงของทาเทบยาชิที่ได้รับการสืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันนี้

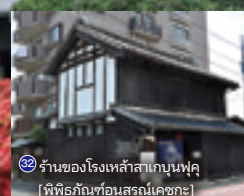
28 พิพิธภัณฑ์อนุสรณ์โชตะ (ผู้ก่อตั้งบริษัท Shoda Shoyu Co., Ltd.)

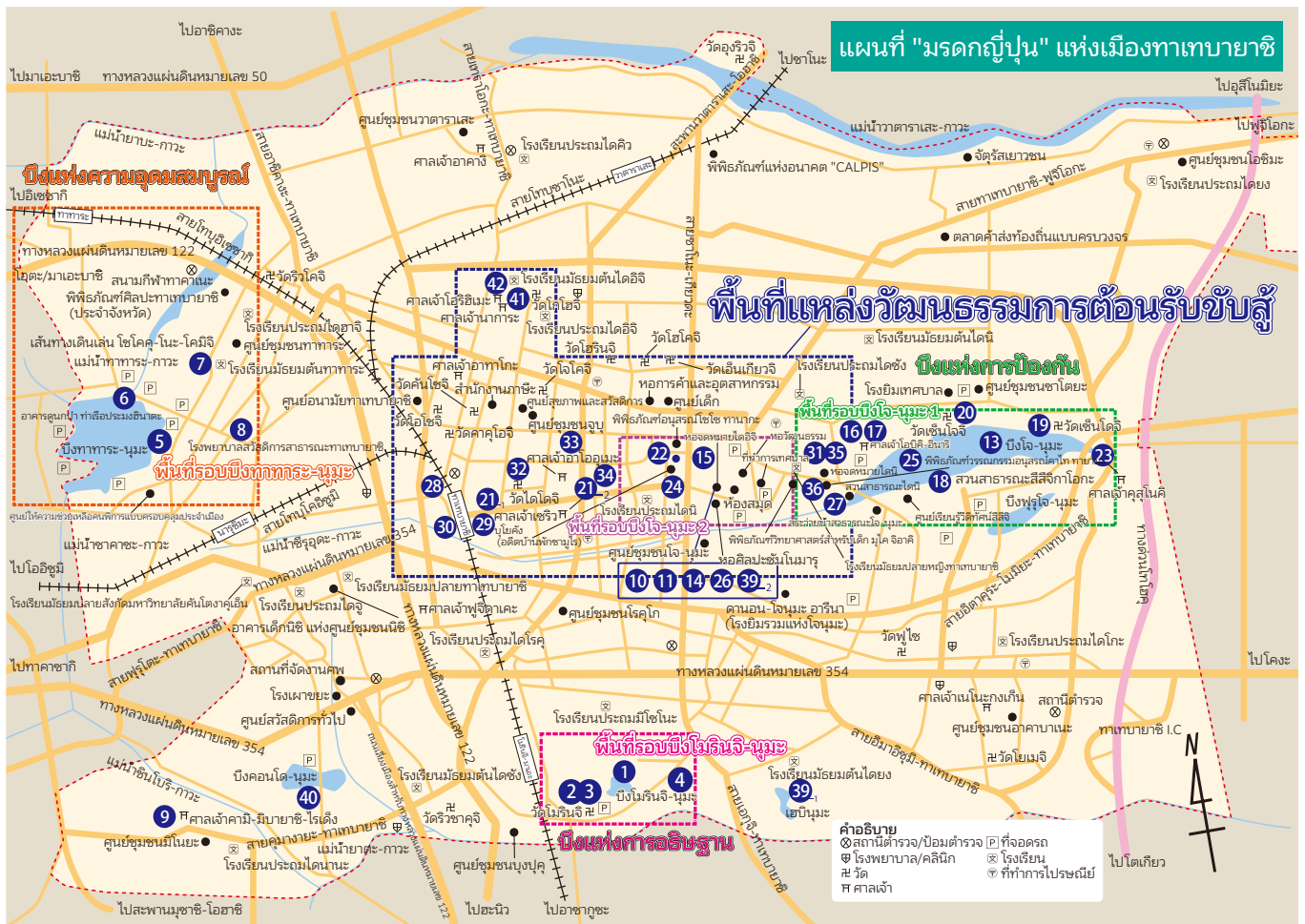
31 อดีตสำนักงานของบริษัทโจโม มอสลิน (ผู้ผลิตสิ่งทอ)

30 อาคารหลัก พิพิธภัณฑ์โมโมเอะ

32 ร้านของโรงเหล้าสาเบุนฟูคุ (พิพิธภัณฑ์อนุสรณ์เคซุเกะ)

สำหรับ 12, 37 และ 38 ซึ่งไม่ได้ทำเครื่องหมายไว้ในแผนที่ใหญ่ โปรดรับประทานที่ร้านซึ่งอยู่ภายในเมือง

No.	หมายเลข ชื่อ
1	บึงโมรินจิ-นุมะ และ ที่ราบน้ำขังระดับต่ำ
2	วัดโมรินจิ (บุบบุคุ-ซากามะ)
3	ต้นสนใบพาย แห่งวัดโมรินจิ
4	ดงโดยากิ (พิธีกรรมการเผา) ของโฮริคุโจ
5	บึงทาทะ-นุมะ
6	ซากปรักหักพังทาทะ-นุมะ (คานาคุโอะ)
7	เนินทรายเก่าแก่บนแผ่นดินที่อยู่ห่างจากชายฝั่ง
8	สุสานของคิอิฮาคุ โอยะ
9	การเชดสิงโต "ซาซาระ" แห่งคามิ-มียาซึ
10	แผนที่ประวัติศาสตร์ "โฮโนเคไคซุซึ"
11	อุปกรณ์ตกปลาในบึง และ เรือฮินาตะ
12	อาหารประเภทปลาแม่น้ำ (ปลาตุ๊ก ปลาครีฟ ปลาโน ปลาไหล)
13	บึงโจ-นุมะ
14	แผนภาพพืชน้ำ "โจโม-ทาเทบาชิจิ-โจนุมะ-โซซัง-ซุยโซซุ"
15	ซากปราสาททาเทบาชิจิ (ประตูซึโนมารุ-โดบาชิมะ และ ศาลาจิโงะนะ-คองเด็น)
16	ศาลเจ้าโอบิ-อินาริ
17	เอมะ (แผ่นไม้รูปม้าที่ใช้เขียนคำอธิษฐาน) ของปราสาททาเทบาชิจิ
18	สึสึจิโกะ (สึสึจิ) [สวนสาธารณะสึสึจิโกะ]
19	วัดเซ็นโดจิ (สุสานของยาสุมาสะ ซาคาคิบาระ)
20	วัดเซ็นโจจิ (สุสานของโซชิซึอินเด็น, สุสานของโอซึจิ มัตสึโจ)
21	บ่อน้ำมังกร "ทัตซึ-โนะอิ" และ บ่อน้ำเซริว "เซริว-โนะอิโตะ"

No.	หมายเลข ชื่อ
22	อดีตบ้านพักผู้ปกครองแคว้นทาเทบาชิจิ
23	ผ่ายโบราณ "โคเซคิ-อาราเฮคิ"
24	ศาลเจ้าจิคุบุชิมะ
25	เรือข้ามฟากบึงโจ-นุมะ
26	"โออุระโคเอิน สึสึจิโกะ โนะซุ" ภาพวาดโดยซุซุโน โคโมโระ
27	อดีตบ้านพักของอาคิโมโตะ
28	ร้านค้าและอาคารหลักเดิมของบริษัท Shoda Shoyu Co., Ltd. [พิพิธภัณฑ์ฮอนสุริโมโตะ]
29	สถานีทาเทบาชิจิของรถไฟสายโทไก
30	สำนักงานของโรงงานนิสชิน-เซฟุ ที่ทาเทบาชิจิ ช่วงก่อตั้ง [อาคารหลัก พิพิธภัณฑ์ไม้แบ่ง]
31	อดีตสำนักงานของบริษัทโจโม มอสลิน (ผู้ผลิตสิ่งทอ)
32	ร้านของโรงเหล้าสาเกบุบบุคุ [พิพิธภัณฑ์ฮอนสุริโมโตะ]
33	อดีตธนาคารทาเทบาชิจิ-ชินโยคินโคะ [สำนักงานศูนย์พลเมืองของเทศบาลเมืองฯ]
34	อดีตสำนักงานของผู้ประกอบการร้านอาหารและเกอิชา แห่งทาเทบาชิจิ "ทาเทบาชิจิ-นิกะวะ-เค็นบิง-คิมิโอะ"
35	อดีตบ้านพักของคาโท ทายามะ
36	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคาโท ทายามะ (พิพิธภัณฑ์วรรณกรรมฮอนสุริโมโตะคาโท ทายามะ)
37	อุด้งของทาเทบาชิจิ
38	ขนมโก๋ที่ทำจากแป้งสาลี "มูจิ-ราคุกัน"
39	วัตถุโบราณที่ขุดจากซากปรักหักพังเอบิโนะและมาโบริ
40	คอนโด-นุมะ ("โฮริอาเกะ" นาข้าวซึ่งสร้างขึ้นโดยการขุดดินด้านข้างของหนองน้ำขึ้นมา)
41	ศาลเจ้านาการะ และ ปราสาททาเทบาชิจิและเมืองรอบๆ ปราสาท
42	ศาลเจ้าโอริอิเมะ และ ผ้าฝ้ายทาเทบาชิจิ-สุมิกิ

SATO-NUMA.JP

เว็บไซต์มักมิก ทาเทบาชิจิ Minori

